

Sygn. akt II Cz 557/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 2 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

Sędziowie: SSO Paweł Szwedowski (spr.)

SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli M. W., K. W., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. i Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w K.

przeciwko dłużnikowi A. W.

w przedmiocie zażalenia M. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie
z dnia 12 grudnia 2014 r., sygn. akt I Co 16/13

p o s t a n a w i a :

**uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać sprawę
Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania .**

Dnia 2 listopada 2015 roku

Sygn. akt II Cz 557/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Kępnie stwierdził wygaśnięcie skutków przybicia udzielonego postanowieniem Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 13 marca 2014 r. na rzecz M. K. oraz stwierdził utratę wpłaconej przez nabywcę M. K. rękojmi w kwocie 1950 zł.

Od powyższego postanowienia nabywca M. K. wniósł zażalenie wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisu art. 967 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 969 § 1 zd. 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 967 k.p.c. stanowi, że po uprawomocnieniu się postanowienia o przybicu sąd wzywa licytanta, który uzyskał przybicie (nabywcę), aby w ciągu dwóch tygodni od otrzymania wezwania złożył do depozytu sądowego cenę nabycia

z potrąceniem rękojmi złożonej w gotówce (zd. 1). Na wniosek nabywcy sąd może oznaczyć dłuższy termin uiszczenia ceny nabycia, nie przekraczający jednak miesiąca (zd. 2).

Powyższy przepis przewiduje zatem dwa rodzaje terminów do uiszczenia ceny nabycia nieruchomości na licytacji: termin ustawowy dwóch tygodni i termin sądowy, który nie może przekroczyć miesiąca. Terminu ustawowego nie można ani przedłużyć, ani skrócić, a tylko można go przywrócić (art. 168 k.p.c.). Natomiast termin sądowy (wyznaczany przez sąd lub przewodniczącego z urzędu albo na wniosek) może ulec przedłużeniu stosownie do art. 166 k.p.c. Jeżeli nabywca nie wykonał w terminie warunków licytacyjnych co do zapłaty ceny, skutki przybicia wygasają (art. 969 § 1 k.p.c.). Wynika z tego, że wniosek o wyznaczenie terminu sądowego do dokonania wpłaty (zdanie drugie art. 967 k.p.c.) musi być złożony w ciągu dwóch tygodni od wezwania nabywcy do uiszczenia ceny, czyli w ciągu biegu terminu ustawowego z tego przepisu (zdanie pierwsze art. 967 k.p.c.). Oddalenie wniosku o wyznaczenie terminu sądowego z art. 967 k.p.c. lub nierozpoznanie go w terminie ustawowym z tego przepisu rodzi po stronie sądu obowiązek ponownego wezwania licytanta do złożenia ceny nabycia (zob. na ten temat np. postanowienia SN z 21.V.1998 r., III CKN 139/98, OSNC 1999, nr 12, poz. 220 oraz z 11.II.2000 r., III CKN 1109/99, LEX nr 52554).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Kępnie pismem doręczonym w dniu 12 sierpnia 2014 r. (z.p.o. k. 62) wezwał nabywcę M. K. do uiszczenia w terminie dwóch tygodni ceny nabycia udziału nieruchomości, będącej przedmiotem licytacji, pomniejszonej o złożoną już rękojmię oraz o opłatę stałą w kwocie 100 zł. W dniu 18 sierpnia 2014 r. M. K. uiścił opłatę w kwocie 100 zł (dowód wpłaty k. 61), a w dniu 25 sierpnia 2014 r. (koperta k. 64), a więc przed upływem dwutygodniowego terminu od dnia doręczenia wezwania, wniósł o przedłużenie terminu do uiszczenia ceny nabycia o kolejne 30 dni.

Powyższe wskazuje, że M. K. złożył prawidłowo wniosek o wyznaczenie terminu sądowego z art. 967 zd. 2 k.p.c. Pomimo tego, Sąd Rejonowy w Kępnie nie rozstrzygnął tego wniosku, jak również nie wezwał nabywcę ponownie do złożenia ceny nabycia. Brak było zatem podstaw do przyjęcia, że nabywca nie wykonał warunków licytacji, a w konsekwencji orzeczenia o utracie rękojmi i wygaśnięciu skutków przybicia na podstawie art. 969 § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że zaskarżone postanowienie zostało wydane niezgodnie z prawem i zaszła podstawa do jego reasumpcji.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.